

LUTERILAISUUS JA TOTUUS

Väinö Hotti

Teh.VHn

"Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, **niin että sen voi juostessa lukea**" (Hab.2:2).

(nettikuva)

" Pyhitä heidät totuudessa; **sinun sanasi on totuus**" (Joh.17:17).

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; **ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani**" (Joh.14:6).

© CanStockPhoto.com - csp16919573

(nettikuva)

" Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja **totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuuta ole**. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä **hän on valhettelija ja sen isä**" (Joh.8:44).

1500 – luvulla ei liikuttu TOTUUS– VALHE – akselilla! Lutherin eräs ongelma oli **kirkon integroituminen yhteiskuntaan**. Luther muotoili tähän avuksi torson, epäloogisen ja epäraamatullisen KAHDEN REGIMENTIN opin. Tässä tapahtui populismin ohjaama ”työtapaturma”! Tulokseksi tuli EPÄPYHÄALLIANSSI! KANSANVALTA torpedoi, eliminoi ja mitätöi uskonpuhdistuksen sinänsä JALOT teesit! Kirkon ja valtion AVIOLIITTO (300-luvulla) merkitsi ”myrkkynuisketta” apostoliselle kirkolle. Tällöin luterilaisuuden olemus (substanssi) sai väärän suunnan! Turmeltui terve raamatullinen teologia; **varsinkin mikä koski**

kirkon ja mailman suhdetta. Lutherin valinta olisi pitänyt olla EKKLESIA; se on selvästi Raamatun kokonaisnäkemys!

UUSI USKONPUHDISTUS

Kansankirkon KADOTTAVAT HARHAT: 1. *ex opere operato* – kasteoppi. 2. antinomismi (lain kumoaminen). 3. lahkolaisuus. – Kansankirkko ei muutu EKKLESIAKSI vaikka sen VOISSA PAISTAISI. Se on ja pysyy BAABELINA ja - lahkona!

Nyt tarvitaan uusi uskonpuhdistus. On lähdettävä siitä, mikä Lutherilta jäi puuttumaan ja kesken. On riisuttava SEURAKUNNALTA kansanvallan ”saastaiset” vaatteet ja pukeuduttava EKKLESIA - vaatteisiin.

”Älkää antautuko kantamaan **vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa**; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani”. ”Sentähden: **Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä**, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Her-ra, **Kaikkivaltias**” (2. Kor.6:14-18).

KADOTTAVA KOLLEKTIIVISUUS

Samalla HERRAN KANSAN on sanouduttava erilleen ”lahkolaisuudesta”, joka vie kadotukseen yhtä suurella varmuudella kuin julkisyytisyyskin:

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että **ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

”Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, astuivat he Serubbaabelin ja perhekuntapäämiesten luo ja sanoivat heille: **”Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne**, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät tän-ne”. Mutta Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekuntapäämiehet sanoivat heille: **”Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle**, niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käsenyt” (Esra 4:2:1-3).

”Tämän kaiken tapahtuessa en minä ollut Jerusalemissa; sillä Artahsastan, Baa-belin kuninkaan, kolmantenakymmenentenä toisena hallitusvuotena minä olin mennyt kuninkaan luo. Mutta jonkun ajan kuluttua minä pyysin kuninkaalta lomaa ja palasin Jerusalemiin. Ja kun minä tulin huomaamaan, **minkä pahan Eljasib oli tehnyt Tobian eduksi, sisustaessaan hänelle kammion Jumalan temppelin esipihoissa, pahastuin minä suuresti, ja minä heitin kaikki Tobian huonekalut ulos kammiosta**. Ja minä käskin puhdistaa kammiot ja panetin niihin takaisin Jumalan temppelin kalut, ruokauhrin ja suitsukkeen” (Neh.13:6-9).

LAHKOHENKI Tapio Nousiainen / Leipää ja suolaa ss.106-107

Lahkohenki – sinä inha henki, sinä helvetistä nouseva demonihenki. Sinä ihmisen omavanhurskaasta lihasta nouseva Kainin henki. Sinä olet ainoa erehtymätön ja oikeaoppinen raamatuntuntija. Sinä otat Raamatusta lempioppisi, jonka mukaan ihmisen on pelastuttava.

*Sinä sanot, että **ellei meikäläinen julista syntiselle synninpäästöä, ihminen on helvetin oma**. Sinä yksin tiedät, mikä on oikea pelastustekniikka, sinä mittaat mittatikulla tukan ja hameenhelman pituuden, sinä määrääät puse-ron värin. Sinä määrääät, että Jumalan valtakunnan on oltava kuin finger-pori, se ei saa ulottua **sinun tunkkaisen joukkosi ulkopuolelle**.*

Sinä sidot lampaasi riimulla karsinaansa ja varustat heidät sarvilla ja kuonokopalla.

Sinä vihaat kristittyjen yhteyttä ja teet kaikkesi, etteivät lampaasi kävisi vieraisilla toisella laitumella.

Sinä nimität harhaoppisiksi niitä, jotka eivät astu sisälle sinun kirkkoosi ja rukoushuoneeseesi, niitä, jotka eivät ole meikäläisiä, niitä joilla ei ole sama alttaripalvelus kuin sinulla, jotka eivät puhu samalla nuotilla Kaanaan kieltä kuin meikäläiset, joilla ei ole sama Halleluja ja jotka eivät sano Amenta tarkalleen samalla kohdalla kuin meikäläiset.

Sinä puhut isien uskosta ja vanhurskautat sillä ihmisen ilman omakoh- taista uskoa Jeesukseen. Sinä olet mieltynyt perinnäissäntöihin, nöyryy- teen, käsien ja jalkojen pesemisiin ja ruokasääntöihin.

Sinä olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoroviot.

Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvetiin kuin synti, sillä sinä sokaiset ihmiset näkemästä kulmakiveä Kristusta, ymmärtämästä, että muuta perustusta ei ole pantu, kuin mikä pantu on ja se on Jeesus Kristus.

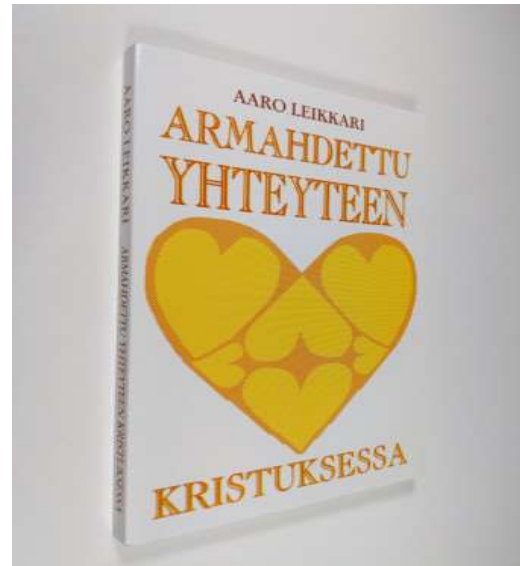
Sinä olet tehnyt uskovaiset sokeiksi, niin että he eivät osaa lukea Raamat- tua ja unohtavat Raamatun sanat, jotka sanovat: ”Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää.”

Sinä teet heistä epäjohdonmukaisia omavanhurskastelijoita, sillä he unohtavat tämän Raamatun sanan: ”Jos joku sanoo: ”Minä rakastan Jumalaa”, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valehtelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, ei se voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.”

Sinä inha henki, sinä helvetin henki, Apollyon, sinä väkevin eksytys, kavala demonihenki. Sinä teet uskovaiset sokeiksi ja estät heitä näkemästä, että taivaaseen on vain yksi tie, Jeesus-tie. Sinä estät meitä pitkämielisesti rakastamasta ja sietämästä toisiamme ja vaeltamasta samalla tiellä, mihin saakka kukin olemme ehtineetkin.

(nettikuva)

AARO LEIKKARI

(nettikuva)

ARMAHDETTU YHTEYTEEN KRISTUKSESSA Aaro Leikkari,
Armahdettu yhteyteen Kristuksessa (Myllypaino 1999, s.170).

”Ne rakenteet, joilla Jumalan lapset on karsinoitu erilleen toisistaan, eivät ole Jumalan rakentamia” (emt.s.10).

Leikkari katsoo, että tätä asiaa ei tule antaa järjen punnittavaksi:

”Uskovien yhteydessä on kysymys Jumalan säädöksestä” (10).

LUONNOLLINEN IHMINEN

Sisäisiä sidonnaisuuksia

”Luonteenomaista ihmiselle on myös se, että asioita aletaan pitää totuuksina, jos huomattava määrä ihmisiä ajattelee samalla tavalla” (17).

UUDEN IHMISEN LANKEEMUS

Sokaistunut seurakunta

”Syntiinlankeemus heijastuu uskovissa tuhoisimmillaan siinä, että uskovat eivät tunne toisiaan samasta Hengestä syntyneiksi, vaan ”lihan mukaan”. Uskovat ovat totuuden nimissä tunnistamista varten aidattu erilaisten nimien ja kylttien alle. Jotkut puhuvat uskovien hajaannuksesta jopa hengellisenä rikkautena, mutta paljolta pitää sulkea silmänsä sekä käytännön elämässä että Raamattua lukiessa ennen kuin tällaiseen

ajatukseen voi yhtyä. **Toivottavasti tällainen asenne ei heijasta paatumusta.** Rikkinäinen seurakunta on uskoville Herran kutsuna parannukseen ja kuuliaisuuteen Häntä kohtaan” (25).

JUMALAN VALTAKUNTA

”Jeesus puhui Taivasten valtakunnasta **aina yhtenä kokonaisuutena** eikä Hän maininnut mitään, että se tulisi ilmi moneksi jakautuneena” (28).

”Jumalan valtakunta ilmenee maan päällä Kristuksen seurakuntana, **mutta Kristuksen seurakunta on aivan muuta** kuin eri nimisinä järjestäytyneet kirkotKr, seurakunnat, yhdistykset tai muut uskovien yhteisöinä pidetyt organisaatiot” (28).

”Sellaiset sanonnat kuin ”kristuksen kirkko” tai ”uskovien seurakunta” ovat hyvin suosittuja ja niiden sanoma ulkopuolisille on yksiselitteinen. Sanoja tarkoittaa yleensä sitä organisaatiota, **mihin hän itse kuuluu**, ja hän haluaa viestittää, että **organisaatioon kuulumisen merkitsee kuulumista Jumalan valtakuntaan.** Näyttää siltä, kuin uskottaisiin voitavan perustaa ihmisistä inhimillisin keinoin konkreettisia yhteisöjä, jotka Jumala tunnustaa sellaisinaan ilman muuta omikseen kaikkineen päivineen. Ihmiset (”uskonpuhdistajat”) perustavat organisaation, varustavat sen inhimillisellä tunnuksella ja **julistavat sen Jumalan seurakunnaksi.** Tällainen opetus palvelee kirkko- ja seurakuntapoliittisia tarkoituksia, mutta ei perustu Raamattuun” (29).

Organisaatio tukijalkana

”Jumala ei ole sitonut itseään mihinkään inhimilliseen organisaatioon” (33).

Jumalan valtakunta on hengellinen organisaatio

”Uskovan taivaskelpoisuus ei riipu inhimillisen organisaation jäsenyydestä tai sen puuttumisesta, **vaan yhteydestä Jeesukseen Kristukseen**” (34).

”On ristiriitaista toimia monin tunnuksin, organisaation nimessä ja Jeesuksen nimessä” (35-36).

”Jumalan tarkoitus on ollut ja on edelleen, että Hänen ylikuunnollinen rakkautensa loistaisi kaikkien Jeesukseen uskovien välillä ja olisi ihmetyksen aihe ja tavoittelun kohde maailmassa” (37).

”Kuitenkin, kun pieni ihminen saa olla Jumalan työtoverina rakentamassa jotain niin, että siitä syntyy näkyvää jälkeä, ihmisessä oleva omistamisen halu vaatii merkitsemään tuloksen omalla nimellä erotukseksi muista. Nähdään tärkeämpänä, että uskovat tunnetaan määrätyn nimen mukaan viiteyhteisöön kuuluviksi, kuin että heidät **tunnettaisiin Jeesuksen opetuslapsiksi siitä, että heillä on keskinäinen rakkaus**. Perustetaan oma organisaatio, luodaan oma identiteetti ja sille tietty ”hengellinen!?” sisältö. Siihen liitytään, liitetään ja kuulutaan. **Se on oma ”seurakuntakoti”** (37).

”Omistamisen” tukena käytetyn Heb.10:25 tekstin käännös **”älkäämme jättäkö omaa seurakuntakokoustamme”** on epätarkka. Alkutekstissä ei ole oma-sanaa eikä seurakunta-sanaakaan vastaavaa sanaa, vaan sanat ”heauton” (= itsemme) ja ”ten episynagogen” (= kokoontumista) (tietosanakirja Novum, osa 4. sivu 504). Saarisalo onkin kääntänyt sanoilla **”keskinäistä kokoontumistamme”**. Tämä ojentava sana oli erityisen merkittävä uskoon tulleille hebrealaisille, jotka edelleen osallistuivat myös synagoga-jumalanpalveluksiin. Sana velvoittaa **kaikkia uuden liiton uskovia kokoontumaan yhteen**. Jos tällä Sanalla ohjataan uskovat kokoontumaan vain omissa organisaatioissaan erillään toisistaan, ohjauksesta tulee toteutuessaan **este Sanan toteutumiseksi uskovien keskuudessa**. Tehdään juuri päinvastoin kuin Sanan opettaa (37).

Hajaannus vahvistetaan organisaatiolla

”Jumalan tahto on, että kaikki Jeesukseen henkilökohtaisena Vapahtajanaan uskovat antavat kirkkaan todistuksen siitä, että he ovat olennaiselta olemukseltaan yksi seurakunta Kristuksessa, sen sijaan, että jokainen keskittyy vain oman inhimillisen viiteyhteisönsä lipun korottamiseen. Meidän tehtävämme on julistaa ihmisille uskottavasti, että **Taivasten valtakunta on tullut lähelle**. Jumala huolehtii lapsistaan ja valtakunnastaan **kokonaisvaltaisesti**. Hänellä ei ole mitään suosikkijärjestelmää, joka toisi joillekin etusijoja” (38).